

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210636
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814210636.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO 35 831 154 zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti odporkyňi: X. O., nar. XX.X.XXXX, toho času bytom P. XX, Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, a to: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 776,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania spolu vo výške 119,68 eur z titulu trov právneho zastúpenia, a to na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Bratislava, Zámocká 36, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa pôvodným návrhom doručeným súdu 13.6.2014 domáhal voči odporkyňi zaplatenia 776,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 9.10.2013 do zaplatenia s odôvodnením, že pôvodný veriteľ, a to Slovenská sporiteľňa, a.s. zriadila v prospech odporkyne bežný účet, na ktorom poskytla v prospech odporkyne úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte, pričom v dôsledku neplnenia platobných povinností odporkyňou a prekročenia limitu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov, došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peň. prostriedkov na účte odporkyne v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia v zmysle článku 14 bod 14.1 Obchodných podmienok, na základe čoho pôvodný veriteľ vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky v celkovej sume 930,70 eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške prečerpania v sume 776,93 eur, úrokov v sume 102,50 eur, poplatkov v sume 51,27 eur a zároveň vyzval odporkyňu na zaplatenie pohľadávky v lehote do 8.10.2013. Keďže odporkyňa v poskytnutej lehote dlh nezaplatila, zástupca navrhovateľa vyzval opakovane odporkyňu na zaplatenie pohľadávky v lehote do 30.1.2014. Keďže odporkyňa dlh nezaplatila, je v omeškaní, preto žiadal priznať i úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka. Uviedol, že pohľadávku voči odporkyňi nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom z 28.3.2013. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania z titulu súdneho poplatku vo výške 46,50 eur a z titulu trov právneho zastúpenia v sume 214,16 eur.

Písomným podaním doručeným súdu 10.11.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporkyne, a to občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník v podaní

z 2.4.2015 /č.l. 39 spisu/ uviedol, že daná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, a to v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Ďalej v uvedenom podaní namietal, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s., na základe čoho navrhovateľ nie je oprávnený si uplatňovať pohľadávku voči odporkyni. V tej súvislosti poukázal na § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého je predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu 1/ aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní, 2/ aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Obč. zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom ide o postúpenie, ktoré je obsahom a účelom v rozpore so zákonom a teda neplatné v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný preukázať uvedené skutočnosti, nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Ďalej namietal, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru z 1.10.2013, ktoré vykonal navrhovateľ, považuje za nekalú obchodnú prax, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia a nemôže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť živého úveru. V tej súvislosti poukázal i na článok 7 bod 7.6.1 VOP, v zmysle ktorého je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Ďalej poukázal na ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatenej splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Preto s poukazom na uvedené navrhol podaný návrh v celom rozsahu zamietnuť, ako i priznať náhradu trov konania vo výške 119,68 eur.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila. V podaní doručenom súdu z 24.9.2015 požiadala o odročenie termínu pojednávania z dôvodu PN, na základe čoho súd zrušil stanovený termín pojednávania. Na následne stanovený termín pojednávania konaný 25.1.2016 sa odporkyňa bez ospravedlnenia nedostavila, preto súd vec prejednal v jej neprítomnosti, ako i v neprítomnosti navrhovateľa i vedľajšieho účastníka, ktorí svoju neúčastť taktiež neospravedlnili, a to podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 150/2014, a to špecifikáciou pohľadávky z č.l. 3, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania z 21.5.2007, zmluvou o sporožirovom účte z 29.9.1997, zmluvou o používaní a vydaní kariet VISA z 15.10.1997, oznámením o postúpení pohľadávky z 5.4.2013, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky z 1.10.2013, predžalobnou výzvou z 23.1.2014, obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. z č.l. 17-20 spisu, výpisom z účtu SLSP z č.l. 67-85 spisu, obchodnými podmienkami z č.l. 86-88 spisu, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0329/2013/CE z 28.3.2013, prílohou č. 1 uvedenej zmluvy, výzvou SLSP z 15.6.2010, oznámením od SLSP a.s. z 27.11.2015 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o sporožirovom účte z 29.9.1997 /č.l. 7 spisu/ mal súd preukázané, že uvedenú zmluvu uzavrela s odporkyňou Slovenská sporiteľňa, a.s., na základe ktorej sa uvedená banka zaviazala odporkyni zriadiť sporožirový účet formou bežného účtu s tým, že je určený na ukladanie peňažných prostriedkov a realizáciu bezhotovostného platobného styku. V bode 7 sa dohodlo, že na žiadosť klienta po splnení podmienok stanovených v zmluve o vydaní a používaní bankomatových kariet k sporožirovému účtu môže sporiteľňa vydať k sporožirovému účtu bankomatovú kartu. Zmluva bola v zmysle bodu 14 uzavretá na dobu neurčitú.

Dňa 15.10.1997 uvedení účastníci uzavreli i zmluvu o vydaní a používaní kariet VISA Elektron k sporožirovému účtu / č.l. 9 spisu/, pričom v článku III. bod 12 sa dohodlo, že kartou možno čerpať prostriedky z účtu, ku ktorému bola vydaná, a to až do výšky zostatku na účte, limity pre použitie karty sú predmetom dohody na žiadosti.

Z listu z 21.5.2007 / č.l. 6 spisu/ mal súd preukázané, že v uvedenom liste Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila odporkyni, že keďže splnila podmienky pre poskytnutie povoleného prečerpania, od 21.6.2007 jej ponúkajú možnosť prečerpávať sporožirový účet 0370057610/0900 až do výšky 20.000,- Sk. V uvedenom oznámení bola upozornená, že so zriadením tejto služby nie sú spojené žiadne poplatky, úroky sa platia iba z vyčerpanej sumy s tým, že pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. z povoleného prečerpania sa úročí úrokovou sadzbou, ktorej aktuálna výška ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia je 15,10%, typ premenlivá a povolené prečerpanie sa jej poskytuje do 13.9.2026. Povolené prečerpanie jej bolo poskytnuté podľa podmienok uvedených v obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne

pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006.

Z listu z 5.4.2013 / č.l. 10/ mal súd preukázané, že v uvedenom liste Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila odporkyni, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 28.3.2013 postúpila pohľadávku vo výške 930,70 eur z nepovoleného prečerpania na účte FO spoločnosti navrhovateľa s tým, že vyššie uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkovi na tam uvedený účet.

Z listu z 1.10.2013 / č.l. 11/ mal súd preukázané, že v uvedenom liste navrhovateľ zaslal odporkyni oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky v súvislosti s úverom vo forme povoleného prečerpania na účte 037255817/0900 vo výške 930,70 eur.

Z listu z 23.1.2014 mal súd preukázané, že v uvedenom liste vyzval zástupca navrhovateľa odporkyňu na úhradu dlžnej sumy vo výške 930,70 eur vzniknutého z titulu povoleného prečerpania na účte č. 0374255817/0900 v Slovenskej sporiteľni a.s. na účet navrhovateľa / č.l. 14/.

V podaní z 11.8.2015 zástupca navrhovateľa oznámil súdu, že keďže odporkyňa prekročila rámec povoleného čerpania fin. prostriedkov na účte č. 0370057610/0900, Slovenská sporiteľňa a.s. dňa 22.7.2011 v súlade s článkom 9 bod 9.5. Obchodných podmienok zastavila povolené čerpanie peň. prostriedkov na účte odporkyne, čo vyplýva z položky č. 8 predloženého výpisu, čím v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.1 Obchodných podmienok, nastala konečná splatnosť pohľadávky, rovnajúcej sa výške zostatku nesplateného povoleného prečerpania v sume 663,88 eur a debetný zostatok na účte odporkyne v celkovej sume 776,93 eur, technicky preúčtoval na debetný účet č. 0374255817/0900, čo vyplýva z položky č. 1 predloženého výpisu, ktorého kompletný výpis súdu predkladá. Ďalej uviedol, že z prípadu porušenia v zmysle článku 14 bod 14.1 Obch. podmienok navrhovateľ v zmysle článku 8.4 písm. a/ Obchodných podmienok v spojení s ustanovením článku 14.2 obch. podmienok vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a zároveň vyzval odporkyňu na zaplatenie v lehote do 8.10.2013. V súvislosti s aktívnou legitimáciou predložil súdu kópiu výzvy zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. z 15.6.2010, čím preukazoval, že odporkyňa bola vyzvaná na zaplatenie pred postúpením bankou a ku dňu postúpenia bola preukázateľne nepretržite viac ako 90 dní v omeškaní so splácaním svojho dlhu. Zároveň uviedol, že účelom ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. o bankách bolo prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť bankovú pohľadávku, preto navrhol podanému návrhu vyhovieť.

Z výpisu z účtu odporkyne v SLSP č.ú. 370057610 /č.l. 68 spisu/ súd zistil, že dňa 22.7.2011 došlo k zastaveniu povoleného prečerpania vo výške 663,88 eur, pričom 22.7.2011 došlo aj k preúčtovaniu debetného zostatku vo výške 776,93 eur, na č. ú. 374255817, ako to vyplýva z č.l. 67 strana druhá spisu.

Z listu z 15.6.2010 /č.l. 93 spisu/ mal súd preukázané, že v uvedenom liste Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila odporkyni, že splácanie pohľadávky z úveru č. 370057610 zo zmluvy zo 17.5.2007 je ku dňu 31.5.2010 v omeškaní vo výške 727,14 eur, pričom bola vyzvaná, aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy.

Podľa bodu 9.3 Obchodných podmienok SLSP a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom / č.l. 17 spisu/, banka je oprávnená kedykoľvek počas trvania povoleného prečerpania jednostranne zmeniť (zvýšiť alebo znížiť) alebo zastaviť povolené prečerpanie, a to napríklad na základe finančného správania dlžníka. Zmeny alebo zastavenie povoleného prečerpania, sú účinné rozhodnutím banky a budú dlžníkovi oznámené oznámením. Ak banka zníži povolené prečerpanie, dlžník je povinný na základe oznámenia a v lehote určenej bankou v oznámení vyrovnať dlžnú čiastku presahujúcu novo určené povolené prečerpanie, ak tak dlžník neurobí, nevyrovnaná čiastka sa považuje za nepovolené prečerpanie. Podľa prechádzajúcej vety sa primerane postupuje aj v prípade, ak banka zastaví povolené prečerpanie, po zastavení povoleného prečerpania je banka oprávnená dlžníkovi povolené prečerpanie opätovne poskytnúť. Podľa bodu 9.5 uvedených úverových podmienok, povolené prečerpanie zaniká momentom zániku úverovej zmluvy, na základe ktorej bolo povolené prečerpanie poskytnuté, alebo dňom stanoveným bankou v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania alebo v inom oznámení týkajúcom sa povoleného prečerpania. Podľa bodu 11 bod 1 dlžník je povinný splatiť pohľadávku banky najneskôr v deň konečnej splatnosti povoleného

prečerpania, za ktorý sa považuje deň zániku povoleného prečerpania podľa bodu 9.5 alebo v deň uvedený v oznámení banky o zastavení povoleného prečerpania.

Z oznámenia od SISP a.s. z 27.11.2015 súd zistil, že pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy 0370057610/0900 bola postúpená Slovenskou sporiteľňou a.s. na navrhovateľa, pričom všetku súvisiacu dokumentáciu so zmluvou o účte a záväzkovom vzťahu postúpila postupníkovi.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 1 ods. 1, 2 cit. zákona, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu, c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou, d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver, ...

Podľa § 23a ods. 1,2 Zák.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. 2) Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 8) Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení platnom od 1.1.2009, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení s prihliadnutím k tomu, že v konaní bola zo strany zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vznesená námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa na podanie predmetného návrhu, súd ako prvoradá riešil v konaní otázku, či je navrhovateľ aktívne vecne legitímovaný na uplatňovanie predmetnej pohľadávky v konaní voči odporkyňi.

V konaní bolo podľa názoru súdu nesporne preukázané, že na základe uzavretej zmluvy o vydaní a používaní kariet VISA Elektron k sporožirovému účtu uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a odporkyňou z 15.10.1997 bolo odporkyňi zaslané oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania v liste z 21.5.2007 až do výšky 20.000,- Sk, a to v zmysle vyššie uvedených obchodných podmienok. Takéto povolené prečerpanie sa podľa názoru súdu v zmysle § 1, 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebit. úveroch považuje za spotrebiteľský úver a v zmysle § 23a/ ods. 1,2 Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľskú zmluvu.

V súvislosti s riešením otázky, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky je potrebné uviesť, že na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať i ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení platnom od 1.1.2009 v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ v tomto konaní nepreukázal, že odporcom bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy boli odporcovia nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia zákona, na ktoré poukázal. I z dôvodovej správy k Zákonom o bankách (§ 92 ods. 8) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, a to na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

Z výsledkov vykonaného dokazovania v tejto veci podľa názoru súdu vyplýva, že pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ, a to Slovenská sporiteľňa, a.s. splnila svoju povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona, a to zaslať písomnú výzvu dlžníkovi, ktorý bol následne nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, a to konkrétne v liste z 15.6.2010, ktorý sa nachádza na č.l. 93 spisu, v ktorom bola odporkyňa zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. vyzvaná na úhradu omeškanej pohľadávky vo výške 727,14 eur s tým, aby uvedenú sumu uhradila najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Uvedenú výzvu súd v zmysle bodu 9.3 vyššie uvedených obchodných podmienok považoval za oznámenie o zastavení povoleného prečerpania, pričom odporkyňa mala povinnosť vyrovnáť dlžnú čiastku v lehote stanovenej v uvedenom oznámení. Na základe toho súd vyhodnotil, že pôvodný veriteľ, a to Slovenská sporiteľňa, a.s. splnila svoju povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona, na základe čoho došlo v časti o zaplatenie 727,14 eur k platnému postúpeniu zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa. Čo sa týka zvyšku uplatňovaného nároku do sumy 776,93 eur, teda sumy 49,79 (776,93 eur mínus 727,14 eur) podľa

názoru súdu v tejto časti nedošlo v zmysle vyššie uvedeného k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi pôvodný veriteľ, a to Slovenská sporiteľňa, a.s. nesplnila svoju povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona, a to zasláť písomnú výzvu dlžníkovi i ohľadom zaplatenia uvedenej dlžnej sumy, preto podľa názoru súdu nedošlo v tejto časti k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, ktorý úkon je neplatný v zmysle § 39 Obč. zákonníka, preto súd návrh v tejto časti o zaplatenie 49,79 eur s prísl. pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa zamietol.

Ďalej je však potrebné uviesť, že z výpisu obrátov na úverovom účte odporkyne vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. z č.l. 68,69 spisu vyplýva, že dlh z tohto povoleného prečerpania k 31.5.2010 predstavoval 727,14 eur a následne došlo k nárastu uvedenej pohľadávky pôvodného veriteľa na sumu 776,93 eur, teda na žalovanú výšku pohľadávky dňa 28.9.2010, čo vyplýva z uvedeného výpisu, č.l. 68 strana druhá spisu. Keďže už v predchádzajúcom období bola odporkyňa vyzvaná vyššie uvedeným oznámením zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. na úhradu celkovej výšky povoleného prečerpania, podľa názoru súdu pôvodnému veriteľovi už v tom čase vzniku pohľadávky vo výške 776,93 eur 28.9.2010 nič nebránilo uplatňovať si predmetnú pohľadávku voči odporkyni v súdnom konaní.

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služby na základe zmluvy uzavretej na diaľku bol v článku VIII tohto zákona, novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a pod bodom 12 bolo prijaté znenie ustanovenia § 5b tohto zákona, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával, ktoré znenie uvedeného ustanovenia nadobudlo účinnosť v zmysle článku XIV dňa 1.5.2014 a v zmysle ktorého súd potom premlčanie musí skúmať v spotrebiteľských veciach s účinnosťou od 1.5.2014 ex officio, t.j. z úradnej povinnosti, súd sa v danom prípade zaoberal otázkou, či navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie je premlčaný resp. nie. V danej veci súd dospel k záveru, že navrhovateľom uplatňovaná pohľadávka vo výške 727,14 eur je v celom rozsahu premlčaná, a to v zmysle § 101 Obč. zákonníka (trojročná premlčacia doba), keďže dlžná suma vo výške 727,14 eur bola splatná na základe výzvy z 15.6.2010 do 10 dní od doručenia uvedenej výzvy, pričom žaloba bola doručená súdu až 13.6.2014, preto súd s poukazom na uvedené návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Vzhľadom k tomu, že nárok na zaplatenie vyššie uvedenej sumy je premlčaný, premlčaný je i nárok na zaplatenie príslušenstva z uplatňovanej pohľadávky, keďže i v prípade úrokov z omeškania platí trojročná premlčacia doba, a to v zmysle § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, preto súd podaný návrh i v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 727,14 eur zamietol.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi, v danom prípade vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, priznal plnú náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej pomoci á 51,45 eur (prevzatie vecí, písomné vyjadrenie) plus 1x režijný paušál á 8,04 eur a 1x režijný paušál á 8,39 eur, t.j. spolu trovy právneho zastúpenia 119,68 eur, ktoré mu je povinný nahradiť navrhovateľ, keďže bol v konaní v celom rozsahu neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.